

Tenvægte regnes normalt for typisk kvindegravgoods, men er dog også fundet i mandsgrave (Petersen 1951:308). De tre Lejre-grave med tenvægte er alle kvindegrave.

Keramik

(Grav C, 944 og 1028)

I hovedparten af gravene fandtes der i fylden lerkarskår; kun i én, muligvis to grave (grav C og 1028) var et lerkar medgivet som gravgave.

De forskellige skår fra gravenes fyld er gennemgående små, grovmagrede og ukarakteristiske. Randskårene er alle af typen med indadvendende munding. Lerkarret fra grav 1028 er et lille bæger med indbuget rand og flad, afsat bund. Skårene fra grav C og 944 stammer ligeledes fra fladbundede lerkar med indadvendt rand.

De tre lerkar er klart lokale produkter, der falder smukt ind i den østdanske vikingetidige keramiktradition (Madsen 1991:221). Hovedparten af de fladbundede lerkar med indadvungen mundingsrand, som kan dateres, hører hjemme i 900-årene, men typen kendes også fra ældre vikingetid.

Kiste

(Grav 1160)

I grav 1160 fandtes resterne af en jernbeslået brugskiste, som i graven sekundært havde fundet anvendelse som ligkiste. Beslagene var så godt bevaret, at kisten med rimelig sikkerhed har kunnet rekonstrueres, jvf. beskrivelsen i kataloget.

Jernbeslåede kister træffes af og til i vikingetidens grave. De er dog oftest stærkt fragmenterede, og kun ganske få er blevet rekonstrueret. Det er derfor vanskeligt at få et samlet overblik over periodens kistemateriale. De bedst bevarede af periodens kister findes i Osebergfundet (Grieg 1918:118). En disse er jernbeslået, men af en noget anden konstruktion end Lejre-kisten, idet den har skrå endevægge og skrå forside. Osebergkisten er endvidere forsynet med ben, et træk som Lejre-eksemplaret næppe har haft. Den nærmeste parallel til Lejre-eksemplaret

synes at findes – ikke i en kiste, men i et skrin fra en 900-tals grav på Birka-gravpladsen⁵². Bortset fra størrelsen er der mange lighedspunkter mellem de to stykker. I begge tilfælde er der tale om en kasseformet beholder med rektangulært låsebeslag, lodretgående jernbånd på siderne og vandrette på endestykkerne.

Skrin

(Grav 321)

I grav 321 lå henover den døde fadder resterne af et jernbeslået skrin. På trods af at mange af jernbeslagene var dårligt bevaret, og skrinet var sunket en del sammen, har det kunnet rekonstrueres med rimelig sikkerhed, jvf. side 17 og fig 22 b.

Skrin eller brudstykker af skrin kendes efterhånden fra en hel del danske vikingetidsgreve; stort set alle fra 900-tallet⁵³. Skrinene findes ofte sammen med oldsager som kniv, saks, hvæssesten og tenvægt og synes for størstedelens vedkommende at stamme fra kvindegrave. Der har ikke kunnet findes direkte paralleller til skrinet fra Lejre grav 321. Derimod er der visse detaljer, som kan genfindes på andre skrin. Det gælder det dyrehovedformede låsebeslag (overfald). Selve hovedet er lavet af bronze, mens den bageste del og øskenen under hovedet er af jern. Hovedet har but snude og fremstående ører. Ved øjnene er der dybe indsnit i kinderne og bag ørerne en dekoration (manke?) bestående af en krydsskrævering, hvori der sidder rester af en sølvbelægning.

Låsebeslag med et dyrehoved som afslutning kendes fra en række fund, både siddende på skrin og kister og fundet løse. Fra Danmark kendes eksemplarer fra Tjele (Munksgaard 1984), Søllested (Brøndsted 1936:144) og Kjølvejen (Nielsen *et al.* 1985:12); fra Sverige i Birka-gravene 639, 791, 845, 850 og 854 (Arbman 1940/1943) samt et bopladsfund fra Adelsö umiddelbart vest for Birka⁵⁴. I Norge findes overfald med dyrehoveder på den bedst bevarede af Oseberg-kisterne (Grieg 1918:119), og endvidere kendes de fra tre grave i Hedeby, fra Oldenburg (Gabriel